

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

Eselskind / Asnebarnet

Skriven av: Lindiwe Matshikiza

Illustrerad av: Meghan Judge

Översatt av: Anna Westfahl (de), Helena Englund-

Sarkees (sv)

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons Erkännande 4.0 Internasjonal Lisens. <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.sv>

Eselskind

Asnebarnet

 Lindiwe Matshikiza
 Meghan Judge
 Anna Westfahl
 tyska / svenska
|| nivå 3

Es war ein kleines Mädchen, das zuerst die mysteriöse Gestalt in der Ferne erkannte.

...

Det var en liten flicka som först såg den mystiska gestalten i fjärran.

När gestalten kom närmare såg hon att det var en
höggravid kvinna.

...

Als die Gestalt näher kam, sah sie, dass es eine
hochschwängere Frau war.

Schüchtern, aber tapfer näherte sich das Mädchen der Frau. „Sie soll bei uns bleiben“, entschied das Volk des kleinen Mädchens. „Wir bieten ihr und ihrem Kind Schutz.“

...

Blyg men modig gick den lilla flickan närmare kvinnan. "Vi måste låta henne stanna hos oss", bestämde den lilla flickans folk. "Vi kommer att skydda henne och hennes barn."

Das Eselskind und seine Mutter sind sich näher gekommen und haben neue Wege des Zusammenlebens entdeckt. Langsam lassen sich auch andere Familien rings um sie herum nieder.

...

Åsnan och hans mamma har växt ihop och hittat många sätt att leva sida vid sida på. Sakta har andra familjer bosatt sig överallt runt omkring dem.

Åsna hittade sin mamma, ensam och sorgjände sitt försvunna barn. De stirrade på varandra en lång stund. Och sedan kramade de varandra mycket hårt.

...

Esel fand seine Mutter, allein und in Trauer um den Verlust ihres Sohnes. Sie blickten einander lange Zeit an. Dann umarmten sich sich sehr fest.

Das Kind war bald unterwegs. „Press!“, „Bringt Decken!“, „Wasser!“, „Preeeeeeesssen!“
...
Barnet föddes inom kort. „Krystal Hämta filtari! Vatteni! Krrryyyystai!“

Aber als sie das Baby sahen, sprangen alle erschrocken zurück. „Ein Esel?!“

...

Men när de såg bebisen hoppade de tillbaka av chock. "En åsna?!"

Esel wusste endlich, was er zu tun hatte.

...

Åsna visste äntligen vad han skulle göra.

... waren die Wolken zusammen mit seinem Freund, dem
alten Mann, verschwunden.

...

... hade molnen försvunnit tillsammans med hans vän, den
gamle mannen.

Alle fingen an zu streiten. „Wir haben gesagt, wir
beschützen Mutter und Kind, und das werden wir auch
tun“, sagten die Einen. „Aber das wird uns Unglück
bringen!“, sagten die Andern.

...

Alla började gräla. „Vi sa att vi skulle skydda mor och barn,
och det är det vi kommer att göra“, sa en del. „Men de
kommer att föra med sig olycka!“ sa andra.

Und so fand sich die Frau wieder allein. Sie fragte sich, was sie mit diesem sonderbaren Kind anfangen sollte. Sie fragte sich, was sie mit sich selbst anfangen sollte.

...

Och så blev kvinnan ensam igen. Hon undrade vad hon skulle göra med det här konstiga barnet. Hon undrade vad hon skulle göra med sig själv.

Hoch oben in den Wolken schliefen sie ein. Esel träumte, dass seine Mutter krank sei und nach ihm rief. Und als er aufwachte ...

...

Högt uppe bland molnen somnade de. Åsna drömde att hans mamma var sjuk och kallade på honom. Och när han vaknade...

En morgon bad den gamle mannen Asna att bära honom till toppen på ett berg.

...

Eines Morgens bat der alte Mann Esel ihn einen Berg hochzutragen.

Till slut var hon tvungen att acceptera att han var hennes barn och att hon var hans mor.

...

Aber schließlich musste sie akzeptieren, dass er ihr Kind und sie seine Mutter war.

Nun, wenn das Kind nicht gewachsen wäre, wäre vielleicht alles anders geworden. Aber das Eselskind wuchs und wuchs bis er nicht mehr auf den Rücken seiner Mutter passte. Und egal, wie sehr er sich bemühte, er konnte sich nicht wie ein Mensch benehmen. Seine Mutter war oft müde und frustriert. Manchmal gab sie ihm Arbeit, die für Tiere bestimmt war.

...

Om nu barnet hade fortsatt att vara lika litet hela tiden hade det kanske blivit annorlunda. Men åsnebarnet växte och växte tills han inte längre fick plats på sin mors rygg. Och hur mycket han än försökte kunde han inte bete sig som en människa. Hans mamma var ofta trött och frustrerad. Ibland tvingade hon honom att göra arbete som var menat för djur.

Esel blieb bei dem alten Mann, der ihm verschiedene Überlebenstricks beibrachte. Esel hörte zu und lernte, genau wie der alte Mann. Sie halfen sich gegenseitig und lachten zusammen.

...

Åsna stannade kvar med den gamle mannen, som lärde honom många olika sätt att överleva på. Åsna lyssnade och lärde sig saker och det gjorde även den gamle mannen. De hjälpte varandra och skrattade tillsammans.

Als Esel aufwachte, starrte ihn ein alter Mann an. Er blickte dem alten Mann in die Augen und verspürte einen Schimmer Hoffnung.

...

Asna vaknade och upptäckte att en underlig gammal man stirrade ner på honom. Han tittade in i den gamle mannens ögon och började att känna en glimt av hopp.

14

Verwirrung und Ärger sammelten sich in Esel. Er konnte dies nicht und das nicht tun. Er konnte so und so nicht sein. Er wurde so wütend, dass er eines Tages seine Mutter zu Boden trat.

...

Förvirring och ilska byggdes upp inuti Asna. Han kunde inte göra det ena och han kunde inte göra det andra. Han kunde inte vara så här och han kunde inte vara så där. Han blev så arg att han en dag sparkade ner sin mamma till marken.

11

Esel schämte sich sehr. Er lief davon so weit er konnte.

...

Åsna skämdes. Han började springa så långt bort så fort han kunde.

Als er aufhörte zu laufen, war es Nacht und Esel hatte sich verlaufen. „Ih Ah?“, flüsterte er in die Dunkelheit. „Ih Ah?“, hörte man ein Echo. Er war allein. Er rollte sich zusammen und fiel in einen tiefen und unruhigen Schlaf.

...

När han till slut slutade springa, var det natt och Åsna var vilse. "Tiaa, iiaa?" viskade han ut i mörkret. "Tiaa, iiaa?" ekade det tillbaka. Han var ensam. Han rullade ihop sig till en boll och föll i en djup och orolig sömn.